

Önképzőköri foglalkozás

2014. július 18. péntek, 9.00-11.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Az elgondolkodtatóan sok és kevés 60-as szám jegyében zajlott (legalábbis gondolatban) a mai óra, legalábbis az ünnepezt és megverselt számára, köszönet alkalmi Költőknek, Gézánknak, s idézem:

valami űz hajt lankadatlan

(...)

de a végtelen tengerébe visz

az emlék s az értelem

[Költemény](#), Kláríka-csokifinomság, gladiolusz és: három drágakedves alak, kiket oly rég nélkülöztünk: Csókay Piroskánk, egyenest a szeles Balatonról, s mindjárt előadást is tartott a bencésekről, hisz ne feledjük: nyári rendes kirándulásunk két hét múlva esedékes a „Betyárok Földjére” (Katikánk, ne feledd, hogy *Páris az (Ady) Bakonya!!* – s hamarosan a miénk is..., szavalattal megidézzük). Piroskánkon kívül egyszer csak megpillantottuk rég nélkülözött Zsuzsikánkat is, nagy-nagy öröm – nélküle, az Ő művészettörténeti szakértelme nélkül szegett szárnyú gerlicék vagyunk, volnánk. Viszont kiderült, hogy a hullókkal, kivált a békákkal nem ápol Zsuzsánk meghitt viszonyt – Ancikánk természetföldrajzi és állatbiológiai vetítésén több ízben elfedte szemét, unkák, gyíkok esetén. És itt volt Szőke Mártink is, csendesebben, bánatosabban, mint szokott, de mégis eljött!!

A bencés előadás felzárkózott Zirc, III. Béla, Szent Móric és a Bakonybél-áttekintések mellé, csakúgy, mint a földrajzi, növénytani, pataktani ismerkedés e máris-megszeretett (és csak 25 fokos emelkedőket tartalmazó, szurdok- és kaptató nélküli) csodahellyel.

Legközelebb: betyárok, de szót engedünk kissé Bruegelnek s a *Bibliának* is, hogy legyen hová visszatérni a Bakonyból!

A mai foglalkozás titkos hívószava pedig: **PAUTYINKA**, azaz – *Pókfonál* oroszul, Hajnóczy Péter és Jávor György tollából, forever.

„A holdfényben vékony, csillogó pókfonál ereszkedik az alvók fölé. A festő előredőlve nézi a mozdulatlan, csillogó fonalat. Belép a képbe, lassan lépked az ösvényen a cserjés felé.”